



Autor: Patrick J. Buchanan

Kdo je Randy Scheunemann? *Pokud se tak stane a on bude tvůrcem McCainovy zahraniční politiky na postu prezidenta, hrozí, že američtí vojáci a námořníci z Idaha a západní Virginie budou zbytečně umírat v bojích Rusy na Kavkaze a hájit zájmy Scheunemannova klienta, na jehož bedrech spočívá vina z rozpoutání nesmyslné vražedné války proti Jižní Osetii 7. srpna 2008. Lidé jako Scheunemann pronajímají životy našich lidí všemožným zahraničním „prozápadním“ režimům. To je jasné zneužívání americké demokracie.*

Randy Scheunemann je čelným poradcem Johna McCaina pro zahraniční politiku a potenciálním pokračovatelem diskurzu Zbigniewa Brzezinského coby poradce prezidenta v případě, že se John McCain stane prezidentem.

Jenomže Randy Scheunemann má dvojí tvář. Jinou identitu, jinou roli.

Jeho loajalita je dvojí, jeho zahraničně-politická činnost připomíná spíše agenta, jehož pověřením je dohlížet na to, aby Amerika plýtvala krví svých synů pro pochybné režimy, které se stávají věrnými klienty a podobné mesiášské žoldáctví se jim náramně hodí.

Od února 2007 do března 2008 McCainova kampaň vyplatila Scheunemannovi a jeho lobbyistické organizaci Orion Strategies postupně 290 000 dolarů a to přesně v oněch patnácti měsících od zahájení Saakašviliho vlády.

Co bylo náplní jeho práce v Tbilisi? Dát Gruzii záruku, že v případě konfliktu NATO zasáhne. Vystavit Ameriku nebezpečí války s Ruskem ve jménu problémů gruzínského prezidenta...

Scheunemann je blízko životnímu úspěchu

Pokud se tak stane a on bude tvůrcem McCainovy zahraniční politiky na postu prezidenta, hrozí, že američtí vojáci a námořníci z Idaha a západní Virginie budou zbytečně umírat v bojích Rusy na Kavkaze a hájit zájmy Scheunemannova klienta, na jehož bedrech spočívá vina z rozpoutání nesmyslné vražedné války proti Jižní Osetii 7. srpna 2008. Lidé jako Scheunemann pronajímají životy našich lidí všemožným zahraničním „prozápadním“ režimům. To je jasné zneužívání americké demokracie.

Americká podpora kampaně za dobytí ztracených gruzínských provincií je to, za co Saakašvili Scheunemannovi platil. Proč by však Američané měli bojovat s ruskými jednotkami a nutit 70 000 jihoosetských obyvatel vrátit se do spárů režimu, který nenávidí? Proč nenechat Jihoosetince rozhodnout jejich vlastní osud ve svobodných volbách, nebo referendu?

V situaci na Kavkaze se zrcadlí nejenom pošetilost Bushovy politiky, také se zde manifestuje její flagrantní nekoherentnost a neprůhlednost.

Ministr obrany Robert Gates říká, že jsme 45 let stáli mimo otevřenou válku a neblížíme se k ní ani nyní. I prezident Bush nás ujistil, že žádná odpověď z naší strany vůči ruské akci v Gruzii nehrozí.

To je, byť nevyslovené, uznání ruské kontroly Jižní Osetie a Abcházie a okupace této části Gruzie tedy nemůže být důvodem k válce ze strany Spojených států. To, co dělají Rusové nám může být líto, můžeme to odsuzovat, ale nemáme žádný důvod s nimi válčit a nasazovat životy našich vojáků při řešení tamějších sporů a problémů.

Pokud je to pravda a zdá se že ano, proč se tedy jak McCain, tak Barack Obama, Bush a německá kancléřka Merkelová snaží všemožně dostat Gruzii do NATO?

Dobry kšeft

Důležité je také vědět, že Scheunemannova lobbyistická firma získala od roku 2001 více než 730 000 dolarů nejen od Gruzie za garanci zásahu NATO, on sám byl za to samé placen i Rumunskem a Lotyšskem.

Lotyšsko, malá baltská země, anektovaná v červnu 1940 Sovětským svazem díky vzájemnému paktu Stalina s Adolfem Hitlerem, se na konci studené války stala svobodnou. Do Lotyšska vtrhly z rozkazu Stalina před více než čtyřiceti lety tisíce sovětských vojáků, Riga se stala hlavním přístavištěm baltské flotily a místem rekreace ruských důstojníků. Děti a vnoučata těchto sovětských vojáků jsou dnes lotyšskými občany. Dnes jsou předmětem neustálých tlaků a tenzí mezi etnickými Lotyši a Moskvou, která převzala roli ochránců Rusů v „blízkém pohraničí“ poté, co se zhroutil Sovětský svaz.

Díky lobbyingu Scheunemana a jeho kamarádů může být Lotyšsko přijato do NATO a tím pádem být poddáno americké válečné záruce zasáhnout v případě jeho napadení. Pokud tedy Rusko například zasáhne s cílem zastavit etnické násilí v Rize, Spojené státy budou mít povinnost odpovědět, zasáhnout proti Moskvě a případně i Rusy vytlačit.

Toto je situace, do které naší zemi zavléká zhoubná politika našich intervencionistů: závazek jít do války kvůli státům a problémům, které se bezprostředně nedotýkají našich zájmů, v tomto případě snaha všemožně bránit Rusku v jeho návratu do velmocenských pozic a podpora NATO v jeho nebezpečných krocích před ruským prahem.

Aparátčík

Scheunemannova minulost intervencionistického aparátčíka je dlouhá. Podepsal se pod dopis PNAC (Projekt pro nové americké století) prezidentu Clintonovi, žádajícího o urychlení útoku proti Iráku, čtyři roky před jedenáctým zářím. Podepsal se pod ultimátum Bushovi devět dní po 11.9., kde vyhrožoval „politickými důsledky“ v případě, když prezident na Irák nezaútočí. Do třetice byl členem „Výboru pro osvobození Iráku“, fronty propagandistů, jejichž lži nás do této války dotlačily.

Nyní figuruje jako agent neokonzervativců v McCainově táboře. Neokonzervativci chtěli válku s Irákem. Dostali ji. A nyní provokují ruského medvěda. To je to, co John McCain nabízí? Válku bez konce?



DĚLSKÝ POTÁPĚČ

Má John McCain jako případný nový prezident, důvod brát ohled na zdiskreditovanou sortu lidí, kteří mají sice všechno, ale kteří zničili prezidentství George Bushe? Pokud půjde McCain v Bushových šlépějích, Schuenemannovo „rádcovství“ podobně zničí jeho.

„Před zákeřnými svody zahraničního vlivu ... by svobodní lidé měli neustále bdít,“ tak nás varoval George Washington ve své závěti. Nás největší otec zakladatel varoval proti všem Scheunemanům mezi námi, proti agentům, kteří jsou věrnější zahraničním vládám, než své vlasti, kteří ženou Američany do svých pochybných válek. A jejichž konání nikdo oprávněně nenazve zradou.

*Z anglického originálu **And None Dare Call It Treason.***